

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 118 stemmer.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Anden behandling af lovforslag nr. L 164:

Forslag til lov om ændring af lov om forsikringsvirksomhed.

Af industriministeren (Nils Wilhjelm).

(Fremsat 15/1 87. Første behandling 10/2 87. Betænkning 2/4 87).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 15 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

15) Anden behandling af lovforslag nr. L 158:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsskadeforsikring. (Overflytning af de forsikringstekniske funktioner fra Sikringsstyrelsen til Forsikringstilsynet m.v.).

Af socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen).

(Fremsat 14/1 87. Første behandling 10/2 87. Betænkning 2/4 87).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om forsikringsvirksomhed. (Lovforslag nr. L 164).

§ 1, ændringsforslag nr. 1, § 2, således ændret, § 3, ændringsforslag nr. 2, § 4, således ændret, og § 5

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om arbejdsskadeforsikring. (Overflytning af de forsikringstekniske funktioner fra Sikringsstyrelsen til Forsikringstilsynet m.v.). (Lovforslag nr. L 158).

§ 1, ændringsforslaget og § 2, således ændret,

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Anden behandling af lovforslag nr. L 226:

Forslag til lov om ændring af lov om forbrugsbegrænsende foranstaltninger. (Ophævelse af afgiften af radiomodtagere, grammofooner og højttalere m.v. samt mindre husholdningsapparater).

Af ministeren for skatter og afgifter (Foi-ghel).

(Fremsat 7/4 87. Første behandling 7/4 87. Betækning 9/4 87).

Der var stillet 5 ændringsforslag i betækningen.

Uden for betækningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Sammen med denne sag foretoges de under punkterne 17 og 18 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

17) Anden behandling af lovforslag nr. L 227:

Forslag til lov om ændring af lov om forskellige forbrugsafgifter. (Ophævelse af afgiften af støvsugere, mikrobølgeovne og videokassettebånd).

Af ministeren for skatter og afgifter (Foi-ghel).

(Fremsat 7/4 87. Første behandling 7/4 87. Betækning 9/4 87).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betækningen.

Uden for betækningen var der ikke stillet ændringsforslag.

18) Anden behandling af lovforslag nr. L 228:

Forslag til lov om ændring af lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v. (Ændring af varevognsbeskatningen).

Af ministeren for skatter og afgifter (Foi-ghel).

(Fremsat 7/4 87. Første behandling 7/4 87. Betækning 9/4 87).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betækningen.

Uden for betækningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Tastesen (S):

Da de tre lovforslag, som nu behandles, var til første behandling, udtalte jeg på Soci-

aldemokratiets vegne, at vi så på disse lovforslag i sammenhæng med den administrative ændring af rejsegodsbekendtgørelsen, som vi blev bekendt med i tirsdags. Det vil altså sige, at vi betragter de tre lovforslag og rejsegodsbekendtgørelsen som en helhed.

Vi har stillet et par spørgsmål til ministeren for skatter og afgifter, som vedrørte Danmarks afgiftspolitik og 2-døgns reglen. Ud over det mundtlige svar, som jeg fik i tirsdags, har vi i besvarelse af vores spørgsmål i udvalget fået en klar tilkendegivelse om, hvad der er Danmarks politik med hensyn til 2-døgns reglen og med hensyn til afgiftsområdet, nemlig at vi vil beskytte vort samfund med det afgiftsniveau, vi har nu. Det har vi fået en bekræftelse på i den betækning, der er kommet fra udvalget med en tilkendegivelse fra regeringen.

Jeg stillede under førstebehandlingen ministeren for skatter og afgifter et spørgsmål om de samtaler, der havde været, dels den samtale, ministeren selv havde med medlem af EF-Kommissionen Lord Cockfield, dels den samtale, som finansministeren havde haft med den vesttyske finansminister, Gerhard Stoltenberg.

Jeg vil betragte den tilkendegivelse, der er kommet her i betækningen, som en tilkendegivelse af, at både ministeren for skatter og afgifter og finansministeren på en venskablig måde har informeret henholdsvis EF-Kommissionen og den vesttyske regering om, hvad det er, vi gør her, og om, at det er en klar tilkendegivelse af, hvad der er Danmarks politik. Jeg fik ikke noget direkte svar vedrørende finansministeren forleden dag, men er det i orden, så er den sag på plads, og så ved vi, hvordan vores holdning er på dette område.

Så vil jeg sige om rejsegodsbekendtgørelsen, at det er en ganske væsentlig tydeliggørelse, der er kommet efter udvalgsbehandlingen med den fortolkning, der er i betækningen, og efter de spørgsmål, vi har stillet, efter at vi har gjort os bekendt med den.

Hvis afgiftsfri indførsel er rejsens formål, så gælder jo bestemmelserne i 2-døgns reglen for de pågældende vareområder, og det er kun ting, som man almindeligvis køber på en rejse – op til de beløbsgrænser, der nu engang er sat – man kan tage med hjem.

Men drejer det sig om varige forbrugsgoder, så kan de ikke afgiftsfrit indføres i Dan-

[Tastesen]

mark, medmindre der er ganske særlige forhold, der knytter sig til rejsens formål. Det er altså den fortolkning, der foreligger fremover. Det er en ganske væsentlig tydeliggørelse af fortolkningen, som vi i Socialdemokratiet er godt tilfredse med og fuldt ud kan tilslutte os.

Der er stillet nogle ændringsforslag. Et af ændringsforslagene går ud på, at mikrobølgeovne ikke afgiftsfritages, og da mikrobølgeovne hører til det vareområde – det er et varigt forbrugsgode – som man normalt aldrig vil kunne få tilladelse til at indføre inden for de beløbsrammer, der kan indføres varer for afgiftsfrit, er der ikke nogen grund til at afskaffe afgiften på mikrobølgeovne, og vi tilslutter os, at dette ændringsforslag kommer igennem.

Under udvalgsarbejdet kunne vi ikke rigtig se, at der var rigtig symmetri mellem den afgiftsfritagelse for videokassettebånd, som er med i forslaget, og det forhold, at man fortsat skulle betale afgift af grammofonplader. Der udspandt sig derfor en drøftelse af spørgsmålet, om man kunne udligne mikrobølgeovne med en nedsættelse af afgiften på grammofonplader, og da væsentlige kulturpolitiske interesser er repræsenteret også i skatte- og afgiftsudvalget, blev slutresultatet, at man fik en afgiftsnedsættelse fra 30 pct. til 15 pct. igennem med et ændringsforslag, og det kan vi helhjertet tilslutte os fra socialdemokratisk side.

På varevognsbeskatningsområdet var der nogle henvendelser udefra, som gjorde et vægtigt indtryk på udvalget. Dermed kan man sige, at det har sin betydning, at rimelige interesser i samfundet henvender sig under et udvalgsarbejde for at søge at påvirke lovgivningsarbejdet. Det har de gjort i det konkrete tilfælde, og der er på varevognsområdet foretaget nogle justeringer, der kommer til udtryk i et par ændringsforslag, som er erhvervsvenlige.

Afgiftsforhøjelsen sigter på varevognsområdet på de firehjulstrukne vogne, og dér, hvor de bruges til privatkørsel – noget, som har udviklet sig igennem de senere år som en ny ting – er det en almindelig afgift på de 95 pct. og ikke en stykafgift. Dermed fastholdes sigtet med at få et væsentligt provenu hjem på dette område.

Må jeg så slutte med at sige, at der fra Det Radikale Venstre og fra Socialistisk Folke-

parti er kommet nogle betænkingsbidrag indeholdende nogle samfundsøkonomiske vurderinger osv. Også vi anser samfundsøkonomiske interesser for særdeles væsentlige; vi synes, det er meget relevant, at man har en klar samfundsøkonomisk holdning. Men da vi kombinerer disse forslag på afgiftsområdet med rejsegodsbekendtgørelsen og forhåbentlig også med en nedsættelse af avancen, mener vi, at et væsentligt ledende motiv for at handle i udlandet er forsvundet, og vi vil gerne se det i den helhed.

Samtidig er jeg fuldstændig overbevist om, at slutresultatet af afgiftsnedsættelser, afgiftstigninger og stramninger af rejsegodscirkulæret samfundsøkonomisk er en væsentlig nettogevinst, som sikkert vil være endnu større, end regeringen med sine forsigtige vurderinger havde regnet med, og på det grundlag synes jeg, at vi alle med god samvittighed kan stemme for alle tre lovforslag her ved anden behandling.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jeg må indrømme, at jeg ikke rigtig kan forstå, når hr. Tastesen mener, at man skal betragte disse her lovforslag som en helhed.

Hr. Tastesen henviste til, at der bl.a. fra SFs side i betænkingsbidraget var fremkommet nogle tal. Et af disse tal – men det ved jeg ikke om hr. Tastesen er enig i – angiver, at når det beløb på 275 mill. kr., der bliver i formindsket provenu, eller hvad det nu præcis bliver, er rettet til med ændringsforslagene, så er det kun en grænsehandel på 25 mill. kr., der flyttes tilbage til Danmark.

Hvis det er rigtigt – hvad jeg godt vil høre hr. Tastesens syn på – så har afgiftsforslagene jo ikke nogen egentlig sammenhæng med grænsehandelsproblematikken, og så bør de også diskuteres som det, de er, nemlig afgiftsforslag.

Det vil jeg ikke gå ind i nu i denne korte bemærkning, men det vil jeg komme tilbage til. Jeg er uenig med SF i, at man så bare skal forkaste dem, fordi de er en del af denne helhed. Men jeg forstår ikke, at hr. Tastesen ikke vil være med til at adskille diskussionen, så vi tager bekendtgørelsen for sig og afgiftspakken for sig.

(Kort bemærkning).

Tastesen (S):

Jeg må henvise til, hvad jeg sagde ved førstebehandlingen, hvor der klart blev givet udtryk for, at vi betragtede afgiftsforslagene som en helhed, og at hvis vi skulle tilslutte os afgiftsnedsættelserne, skulle det være på baggrund af klare meldinger fra regeringen vedrørende vores afgiftspolitik og en klar fortolkning af rejsegodsbekendtgørelsen, så den bliver strammet.

Det er min bestemte opfattelse, at regeringens vurderinger er særdeles forsigtige, for ikke alene sætter man sig tilbage til situationen, som den var, før man satte ind med denne hårde hvidevarer-kampagne, men man fører i virkeligheden rejsegodsbekendtgørelsen tilbage til et udgangspunkt, som aldrig har været så stramt som det, man lægger op til nu.

Jeg er helt overbevist om, at deri ligger en ganske væsentlig samfundsøkonomisk gevinst.

Aagaard (KF):

Jeg kan tilslutte mig hr. Tastesens tilfredshed med, at vi nu har fået disse lovforslag færdigbehandlet.

Jeg hørte, at hr. Tastesen i lighed med det, der skete under førstebehandlingen, fortsat taler om afgiftsnedsættelser. Der er jo reelt tale om afgiftsophævelser i disse lovforslag. Det er, som jeg også bemærkede ved første behandling, noget helt nyt, så det tager måske lidt tid, inden man vænner sig til dette begreb, som er særdeles positivt, og som jeg tror vil få en særdeles positiv effekt.

Vi har under udvalgsbehandlingen fået en række henvendelser fra forskellige erhvervsrepræsentanter, som især har påpeget nogle uheldige bivirkninger for så vidt angår registreringsafgiften for motorkøretøjer. Vi har fundet disse henvendelser særdeles relevante i betragtning af, at 18.000-19.000 af de vogne, der i 1986 blev solgt, benyttes i erhvervslivet, hvorfor vi også fuldt ud kan støtte det ændringsforslag, som ministeren har stillet, og som nu betyder, at varevogne med åbent lad fortsat kan afgiftsberigtiges med en stykafgift, og ligeledes, at påmonteringen af overbygninger, de såkaldte hardtops, fortsat kan benyttes, uden at det medfører nogen ændring af registreringsforholdene.

Om de to øvrige lovforslag skal jeg kun gøre den bemærkning, at vi er tilfredse med, at de indholdsmæssigt stort set er gennemført uændrede og også kan vedtages med et stort flertal.

Der er alt i alt med disse lovforslag sammen med ændringen i rejsegodsbekendtgørelsen taget et godt skridt i retning af en opbremsning i den store grænsehandel, og det er min helt faste overbevisning, at danske detailhandlere ikke blot er glade for denne sympatiske påskepakke, men også vil bevise, at de nu er i stand til at konkurrere med deres tyske kolleger og dermed opnå en betydelig større afsætning end den, jeg har bemærket at såvel Det Radikale Venstre som Socialistisk Folkeparti i deres betækningsbidrag har gjort opmærksom på, nemlig 25-30 mill. kr. Jeg er overbevist om, at det vil være i en helt anden størrelsesorden, hvad jeg også har noteret mig at Butikshandelens Fællesråd giver udtryk for.

Jeg tror, at vi med dette får skabt en værdifuld ro omkring hele grænsehandelen, og vi er også tilfredse med, at ministerens udvalg fortsætter arbejdet omkring en færdiggørelse af en rapport om en markedsorienteret afgiftspolitik.

Skrumsager Skau (V):

Det er det andet skridt, vi her tager i afskaffelsen af punktafgifter, for det er vitterligt det, det drejer sig om for en række varer. Sammenlagt med stramningen af rejsegodsdirektivet fjerner vi hermed simpelt hen en række af årsagerne til de mange indkøbsrejser, der indtil nu er foregået over den dansk-tyske grænse. Det er et meget stort fremskridt, at vi på denne måde kan være med til igen at normalisere handelen over grænsen.

Med hensyn til rejsegodsbekendtgørelsen har vi mærket os, at det er en midlertidig ordning, som bliver gennemført. Vi må selvfølgelig stræbe henimod at få fjernet alt det, der hindrer den normale grænsehandel, således at vi efterhånden kan skabe den egentlige frihandel mellem de forskellige nationer.

Afgiftsforhøjelsen for off-roadere, som i allerhøjeste grad bruges privat, skal i og for sig ikke ses i lyset af grænsehandelsproblematikken. Det er noget, som man sandsynligvis ville have gennemført alligevel på et eller

[Skrumsager Skau]

andet tidspunkt. De to ting har i og for sig ikke meget med hinanden at gøre, bortset fra at det provenu, som kommer ind via afgiftsforhøjelsen for de såkaldte off-roadere, kan dække den nedsættelse, som vi foretager for en række punktafgifter.

Venstre kan tilslutte sig de tre foreliggende lovforslag. Det er jo andet skridt, og vi ser frem til den endelige rapport fra udvalget om grænsehandel, som kommer til efteråret, således at vi på det grundlag eventuelt kan tage nye initiativer.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Jeg lagde mærke til, at hr. Skrumsager Skau sagde, at rejsegodsbekendtgørelsen skulle være midlertidig. Hvad ligger der i den bemærkning? Er det, fordi hr. Skrumsager Skau regner med, at der kommer en EF-sag mod Danmark, og at vi taber den?

Skrumsager Skau (V):

Nej. Kommissionen er i gang med at kigge på hele det område, og den har lovet en rapport frem til efteråret, som skal danne grundlag for EFs fremtidige rejsegodsdirektiver. Derfor bliver denne bekendtgørelse også midlertidig.

Thoft (SF):

Som repræsentant for SF føler jeg særlig trang til at citere fra betænkningen:

»Ministeren for skatter og afgifter har under et samråd oplyst, at der ikke kan herske tvivl om, at regeringen vil arbejde for, at 2-døgns reglen forlænges ud over den 31. december 1988. De afgiftsfritagelser, regeringen har foreslået nu, har til hensigt at løse de særlige problemer, der er opstået i grænsehandelen, og skal ikke ses som et skridt i retning af en afgiftsharmonisering i EF. Spørgsmålet om fastsættelse af skatter og afgifter i Danmark er efter regeringens opfattelse et nationalt dansk anliggende.« Amen.

Jeg synes, det var en rar passus, lidt højt svunget måske, men den er jeg særdeles tilfreds med.

Herméd håber jeg at vi har fået stoppet enhver debat om, hvem det er, der fastsætter skatter og afgifter i Danmark, at vi har fået stoppet enhver debat om afgiftsharmonisering i EF, og at vi har fået dokumenteret, at

det ikke bare er regeringen, men også oppositionen, der står klippefast på, at vi må have forlænget 2-døgns reglen ud over den 31. december 1988. Så langt, så godt.

Det bedste i denne pakke er ikke det, Folketinget behandler, det er rejsegodsbekendtgørelsen. Det er den, der løser de egentlige problemer i grænsehandelen. Rejsegodsbekendtgørelsen burde have været udsendt for over et år siden. Vi burde aldrig have lempet disse rejsegodsregler, således som jeg gjorde opmærksom på ved førstebehandlingen at SF også indtrængende advarede ministeren imod, da han i sin tid i markedsudvalget fik sit mandat.

Vi er altså helt tilfredse med rejsegodsbekendtgørelsen, og vi er da også klar over, at den formentlig bringer os i konflikt med EF. Vi forventer, at ministeren og regeringen står fast, og vi vil gerne sikre os, at rejsegodsbekendtgørelsen ikke ændres igen, lempes igen, uden at skatte- og afgiftsudvalget inddrages, og det beder jeg ministeren bekræfte i debatten. Rejsegodsbekendtgørelsen er nemlig så afgørende et led i den pakke, der nu vedtages, en så afgørende forudsætning for pakken, at jeg mener, den ikke bør kunne ændres, uden at skatte- og afgiftsudvalget på forhånd inddrages i en sådan beslutning.

Vi har fået gjort det klart under udvalgsarbejdet, at de store langvarige forbrugsgoder ikke længere kan indføres, og udvalgsarbejdet har, det må jeg måske nok sige, til SFs positive overraskelse vist, at proppen i hullet er mere effektiv, end vi havde turdet håbe ved førstebehandlingen.

Men dermed bortfalder også den saglige begrundelse for de afgiftsnedsættelser, ministeren og, som jeg kan forstå, Socialdemokratiet agter at stemme for. Jeg vil gerne give et eksempel på, hvorledes det saglige grundlag bortfalder.

Der nedsættes – nej, undskyld, jeg skal bruge det udtryk, regeringen foretrækker at bruge: afgiften på støvsugere bortfalder. Men det er blevet helt krystalklart under udvalgsarbejdet, at en normal rejse under normale omstændigheder, hvad enten det sker i form af en indkøbsrejse, der har under 24 timers varighed, eller det sker i form af en større rejse, der har længere varighed, ikke vil være i stand til at indføre støvsugere. For støvsugere er ikke normalt rejsegods; det er jeg i øvrigt enig med ministeren i.

[Thoft]

Det er større radioapparater, større højttalere og den slags heller ikke. Men alligevel nedsætter man afgiften på disse ting. Det er efter min mening aldeles usagligt, når man nedsætter denne afgift, og det er efter min bedste opfattelse udelukkende et knæfald for de harmoniseringsbestræbelser, EF har.

Jeg vil godt sige om den positive del af lovforslagene, at vi selvfølgelig kan stemme for nedsættelse af grammofonpladeafgiften; bestemt kan vi det. Det har vi kæmpet for i kulturudvalget i årevis, men jeg vil da gerne gøre opmærksom på, at det ikke har en bønne med grænsehandel at gøre, for grammonfonplader er ikke et objekt i grænsehandelen.

På samme måde kan vi også godt stemme for off-roader-afgiften. Der har været tale om en »afgiftsniche«. Det er blevet bekræftet under udvalgsarbejdet af fagfolk, som har haft foretræde for udvalget, at der har været tale om en niche, og den niche er vi af skattemæssige, fiskale grunde gerne med til at fjerne. Men det har heller ikke en bønne med grænsehandelsproblemerne at gøre.

Udvalgsarbejdet har vist, at den hast, som disse afgiftsnedsættelser er blevet behandlet med – og der har været tale om hast, for udvalget har arbejdet indtil midnat i flere døgn i træk – har været helt unødvendig, for resultatet af den nye rejsegodsbekendtgørelse har jo været, at grænsehandelen næsten er stoppet. Vi kunne derfor godt have behandlet disse lovforslag, som vi nu hastebehandler, og som jeg har forstået at Folketingets flertal ønsker tredjebehandlet allerede i eftermiddag, på sædvanlig vis, så de kunne have fået den nødvendige gennemarbejdning i udvalget.

Jeg mener, at disse ting er blevet lanceret af skatte- og afgiftsministeren og af regeringen i et forsøg på at skabe en særlig psykologisk tilstand, et særligt psykologisk klima, hvor presse og befolkning – det skal nævnes i denne rækkefølge – bliver trukket for en vogn, der har til formål at vende grænsehandelen. Det har jeg stor respekt for, men jeg synes, at det burde have været gjort klart, at sådan forholdt det sig. For substansen, det er rejsegodsbekendtgørelsen og ikke afgiftsnedsættelserne.

Jeg vil til sidst sige, at jeg med nogen bekymring har bemærket under udvalgsarbejdet, at regeringen ikke betragter rejsegodsbekendtgørelsen som andet end en midlertidig

foranstaltning. Det bekymrer mig meget, fordi jeg føler usikkerhed med hensyn til, hvad det er, vi vedtager her.

Jeg ser to linjer, for på den ene side er der tale om et klart brud med EF, nemlig når det drejer sig om rejsegodsbekendtgørelsen, og på den anden side er der tale om et klart knæfald, nemlig når der er tale om afgiftsnedsættelserne. Hvad er det, der kommer til at blive stående?

Jeg vil gerne have, at ministeren forsikrer os om, at rejsegodsbekendtgørelsen ikke kan ændres uden om Folketinget. Jeg mener, at den er så afgørende et led i denne afgiftspakke, at ministeren ikke bør kunne ændre den, ikke bør kunne lempe den, for dermed vil forudsætningen for afgiftsnedsættelserne også være bortfaldet.

(Kort bemærkning).

Skrumsager Skau (V):

Hr. Thoft kunne ikke se det saglige i, at man fjerner punktafgifterne på en række varer. Jo, det er meget sagligt begrundet, for derved fjerner vi noget af årsagen til den store grænsehandel, som vi har, og også det, at f.eks. hr. Thoft kunne stå på den anden side af grænsen og savle over, at han nu på grund af rejsegodsbekendtgørelsen ikke kan have den og den vare med ind i landet.

Derfor er det meget, meget sagligt, at man faktisk fjerner baggrunden for årsagerne til den store grænsehandel, vi har i dag, og til forskellene i priserne på den ene og den anden side af grænsen.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg er enig med hr. Thoft i, at når det gælder grænsehandelsproblemet, så er det rejsegodsbekendtgørelsen, der er det helt afgørende.

Men jeg forstår, at det, hr. Thoft specielt har meget vanskeligt ved at acceptere, er, at støvsugerne, som købes af pensionister og alle mulige andre almindelige mennesker i det her land, måske falder et par hundrede kroner i pris. Derfor vil jeg spørge: hvordan harmonerer det med, at hr. Thoft sammen med den samlede SF-gruppe under tredje behandling af L 147, en af de første sager, vi havde på dagsordenen i dag, forærede børs-

[Stavad]

spekulanterne et par hundrede millioner kroner? Jeg ville hellere give pensionisterne dem, hvis vi havde valget.

(Kort bemærkning).

Thoft (SF):

Ja, det er somme tider ikke så let at være medlem af Folketingets skatte- og afgiftsudvalg, når man skal arbejde i døgn drift. Jeg må erkende, at den historie med L 147 vil koste mig en flaske Gammel Dansk, en såkaldt Kvajedansk, på SFs folketingsgruppes møde, for vi stemte for, og fejlen er min; vi stemte forkert. Jeg havde for lidt styr på tingene. Men problemet er altså, at når bunkerne er så store og tingene går så stærkt, går det somme tider stærkere, end det burde. Jeg skal med det samme beklage, at vi stemte forkert.

Jeg vil til hr. Skrumsager Skau sige, at jeg godt forstår hans fejltagelse. Jeg forstår godt, at hr. Skrumsager Skau kan sige, at det er nødvendigt, at støvsugere nedsættes i pris, for ellers føres de over grænsen, samtidig med at skatteministeren fortæller os, at støvsugere ikke længere kan føres over grænsen. Jeg forstår godt hr. Skrumsager Skaus misforståelse. Han er på sin vis helt frikendt, fordi skatteministerens svar i udvalget har været lige præcis så tvetydige.

Vi fik fastslået, at for mikrobølgeovne var det nødvendigt at nedsætte afgiften til nul, for ellers kunne de indføres, samtidig med at ministeren svarede, at den slags ovne ikke kunne føres over grænsen. Jeg forstår godt hr. Skrumsager Skaus misforståelse, den er tilgivet.

Men ikke desto mindre er det altså noget notorisk nonsens, når man i rejsegods bekendtgørelsen fastslår, at den slags langvarige forbrugsgoder, som ikke er normalt rejsegods, efter den nye rejsegodsbekendtgørelse ikke kan indføres. Og dér beder jeg ministeren bekræfte, at en støvsuger normalt ikke er almindeligt rejsegods, medmindre der står »Hilsen fra Kiel« på håndtaget af den; men selv da vil den ikke kunne betegnes som en souvenir. Men hvad skal så nedsættelsen af afgiften til for?

Jeg har ikke noget imod at nedsætte afgifter. Jeg har heller ikke noget imod at nedsætte energifgifterne; det har vi diskuteret tidligere i denne samling. Men jeg vil gerne have

en saglig begrundelse for at nedsætte disse afgifter, og jeg vil gerne sikre, at disse afgifter nedsættes dér, hvor de kommer pensionister og småfolk til gode. Det er jeg nu ikke sikker på at specielt støvsugere gør. Hvis jeg skal korrigerer hr. Stavad, så er det næppe pensionister, der køber støvsugere – de har nok købt deres for 30 år siden – det er nok unge mennesker.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Det kan godt være, at det er sagligt at nedsætte nogle afgifter, hr. Skrumsager Skau, men det er usagligt, at man bliver ved med at påstå – hr. Tastesen begyndte med det i sit første indlæg, og alle ordførerne for de borgerlige er så fulgt efter – at det har noget som helst med grænsehandelen at gøre. Det eneste tal, der foreligger, er disse 25 mill. kr., altså i handelsmæssig sammenhæng stort set ingenting, og så bliver man ved med at sige, at man såmænd har en tro på, at det nok er noget mere. Det er en tro, man intet har at have i, og derfor er det en usaglig argumentation.

Men så stiller hr. Stavad et sagligt spørgsmål. Det er jo rigtigt, at man kan spørge: jamen hvorfor vil man så f.eks. fra SFs side ikke være med til at sætte afgiften ned på disse støvsugere, som vi dog alle har brug for? Det mener jeg er det sagligt korrekte spørgsmål at stille, og derfor er hr. Tastesens argumentation med, at man skal diskutere dette her i en helhed, en blindgyde, lige så vel som SFs argumentation med, at fordi det her er valgfæsk og usagligt sammenkædet med grænsehandelsproblematikken, så skal man bare stemme imod.

Hvis nu SF, VS og Socialdemokratiet kunne blive enige om, at der kunne være saglig grund til at diskutere afgiftselementerne ud fra en afgiftsbetragtning, ud fra en social betragtning, og så rejsegodsdirektiv og rejsegodsbekendtgørelse og grænsehandel for sig, så kunne vi få en ordentlig diskussion, der måske også kunne lede frem til de rigtige konklusioner med hensyn til, hvordan vi skulle stemme til de konkrete afgiftsforslag.

(Kort bemærkning).

Aagaard (KF):

[Aagaard]

Hr. Thoft har selvfølgelig ret, når han hævder, at rejsegodsbekendtgørelsen har en helt afgørende betydning for grænsehandelen. Men det er lige så klart, hvis man har bare det mindste kendskab til detailhandelen, at når først man herinde begynder at røre ved afgiftsspørgsmål, har det en fantastisk indflydelse på, hvad der foregår. Så snart der er udsendt nogle signaler – som det er sket i den aktuelle sag – så drejer det sig altså også om at få tingene sat på plads.

Jeg er helt uenig med hr. Thoft i, at pensionister, der har haft en støvsuger i 30 år, ikke har behov for at få den udskiftet. Nu kan de købe den i danske butikker, og de kan oven i købet købe den uden afgift. Forholdene er afklaret.

Hr. Thoft siger, at rejsegodsbekendtgørelsen forhindrer indførsel. Det gør den da ikke; hvis man betaler momsforskellen, kan man da fortsat få lov til at tage en støvsuger med over grænsen.

Jeg føler, at det altså er mindst lige så naturligt for detailhandelen at kende sine vilkår og sine forhold, som det i øvrigt er for hele befolkningen at vide, hvilke vilkår den har at rette sig efter.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Denne støvsugerdebat optog øjensynlig mange. Jeg må jo nok sige, at i debatten kan man ikke påstå at kendsgerningerne distrahere nogen af deltagerne. Men der er vel grund til lige at føje til, at det er korrekt, at hverken en støvsuger eller en mikrobølgeovn kan føres afgiftsfrit over grænsen.

Men det er, som om deltagerne ikke ved, at mikrobølgeovne ikke fremstilles i Danmark. Det gør støvsugere, og skulle man endelig vælge imellem dem, var det da rimeligt, at det var støvsugerne, der blev afgiftsfrie. Det støtter da også den danske støvsuger. Mikrobølgeovnene er vel især franske, og franskmændene er jo særdeles dygtige til at lave numre, når det gælder overholdelse af EF-regler.

Det Radikale Venstre anbefaler at stemme for denne påskebuket. Vi har et enkelt medlem, der ønsker at undlade at stemme. Jeg vil gerne sige, at grunden til, at den radikale gruppe i øvrigt er for den, er den holdning, som regeringen nu har indtaget til rejsegodsbestemmelserne. Det var nødvendigt med en

stramning. Denne stramning var meget længe om at komme, men nu er den kommet.

Vi ser denne stramning som et integreret led i hele påskebuketten. Vi kunne selvfølgelig godt sige, at den ønsker vi, og at så vil vi i øvrigt ikke tage medansvar for den anden side af det, men jeg opfatter regeringens buket på den måde, at den har opfattet den som et hele: skulle den kunne komme igennem med den stramning, den havde lagt op til på rejsegodsbestemmelserne, var det nødvendigt, at den samtidig fik lovforslagene igennem. Det har vi accepteret, og jeg går ud fra, at vi gennem accepten for fremtiden er medbestemmende, når der skal ske ændringer i disse rejsegodsbestemmelser. At man ikke får en sådan medindflydelse gratis, turde vel i øvrigt være kendt for folketingsmænd, der har siddet i Folketinget blot i nogen tid.

Jeg vil gerne sige om de lovforslag, der ledsager det, som vi er glade for, opstramningen af rejsegodsbestemmelserne, at dem kan vi nu ikke se som noget udtryk for, at det er lykkedes for regeringen at finde frem til en fast dansk politik i forbindelse med de problemer, som medlemskabet af EF rejser for dansk afgiftspolitik. Vi mener i Det Radikale Venstre, at afgiftspolitikken er en nødvendig finansieringskilde og forudsætning for opretholdelsen af velfærdsstaten, og den vil vi ikke sætte på spil for medlemskabet af EF. Det må være ganske klart.

Vi er i denne forbindelse overordentlig tilfredse med den udtalelse til udvalget, som ministeren kom med om afgifternes fortsættelse. Det blev sagt på en sådan måde, at udvalget minsandten var ved at rejse sig, som om det var nationalsangen, der blev afsunget. Der blev talt om national dansk afgiftspolitik. Vi lægger megen vægt på dette, men regeringen har ikke fundet frem til den langsigtede politik, og vi håber på, at ministerens udvalg om afgiftspolitikken vil nå frem til at give os – både os i Folketinget og regeringen – et grundlag for at finde en sådan fast politik til styring af landet.

Der er naturligvis en række erhvervsdrivende, der vil være tilfredse med de ophævelser, der nu sker af en række afgifter. Ophævelsen koster op imod 300 mill. kr. i tabt provenu, men indgrebet flytter formentlig kun en grænsehandel af størrelsesordenen 25-30 mill. kr. Det giver en indtægt til mod-

[Bernhard Baunsgaard]

regning af tabet af de op imod 300 mill. kr. på vel omkring 8 mill. kr. i momsafgift.

Ingen skal vel på en sådan baggrund finde på at beskyldte ministeren for skatter og afgifter for at være en god handelsmand, og der er i hvert fald grund til at sige, at vi ikke kan fortsætte med denne politik. At give slip på et provenu på op imod 300 mill. kr. og vinde 8 mill. kr. til gengæld, det går ikke. Jeg vil også gerne sige, at så vidt jeg kan se, er mulighederne for at lade bilbranchen bære et sådant tab udtømte med dette lovforslag; det vil jeg gerne understrege.

Jeg føler mig ikke overbevist om, at valget af varer i alle tilfælde er helt gennemarbejdet, og at vi ikke kunne have fundet nogle varer, der var bedre, når man nu ville nå op i nærheden af de 300 mill. kr. Men all right, vi er tilfredse med, at man tog mikrobølgeovnene ud. Selv om vi gjorde os ganske store anstrengelser aftenen og natten igennem for at finde en eller anden begrundelse, var det umuligt at finde en rimelig og logisk begrundelse for at lade denne mikrobølgeovn blive fritaget.

Grammofonplader må vi betragte som led i kulturpolitikken. Der sker en betydelig forvridding. Vi har gang på gang haft besøg i kulturudvalget af folk, der lader grammofonplader indspille, og som har spurgt, hvorfor de skal pålægges så store afgifter, når der slet ikke lægges afgifter på kassettebånd.

Vi var også inde på at fritage videobånd her. Jeg synes, det er godt, at de er kommet med. Da jeg foreslog det første gang, var der ikke megen forståelse for det, men de ord, der er faldet her i salen, glæder mig. Jeg tror, det også vil være et godt led i vores kulturpolitik.

Jeg sagde før, at man havde ladet bilbranchen holde for igen. En række terrængående vogne er blevet købt af private til persontransport. Det er pludselig blevet »in« at have en sådan vogn. Måske er den især blevet købt – det har der været påstande om – i det, vi kalder »Whiskybæltet«. Det er rimeligt, at disse vogne, der bruges til privat kørsel, bliver beskattet. Men i ministerens oprindelige forslag havde man derudover også ramt erhvervsanvendelsen af disse biler, og jeg vil gerne takke ministeren for, at han bøjede sig for de indvendinger, der kom både udefra og fra udvalget imod at lade erhvervene blive ramt også af denne omlægning af afgiften.

Det er jo ikke noget ringe menneske, der kan bøje sig for gode indvendinger, og det er ingen dårlig regering, der tager hensyn til saglige argumenter.

Jeg vil gerne slutte med at understrege, at rejsegodsbestemmelserne for os er meget væsentlige. Jeg mener – men det kan man naturligvis diskutere – at de giver udgangspunkt for en dansk politik på afgiftsområdet. Der er med denne holdning hos regeringen ligesom skabt et begyndende grundlag for en samlet dansk politik med hensyn til afgiftspolitikken, når vi skal bevare vores medlemskab af EF. Men det, der mangler, er den endelige rapport fra ministerens udvalg om afgifter.

Jeg vil gerne i den forbindelse gøre et par bemærkninger til den konservative ordfører. Vi har jo fået denne rapport sent – det er en uskik, som denne regering har overtaget fra de tidligere regeringer, at vi får tingene i sidste øjeblik – og derfor bliver det vanskeligt at komme ned i alle detaljer i de rapporter, der ligger til grund for udspillet.

Avancerne i detailhandelen, som er noteret i bilagene, er betydelig mindre på tysk side, end de er på dansk side. Men jeg vil gerne gøre opmærksom på, at disse avancer er Flensborg-avancer, der er stærkt præget af, at forretningerne har en meget hurtigere omsætning end andre på grund af danskerne indkøb i Flensborg og i de butikker, der ligger nær grænsen. Disse avancer er ikke de sædvanlige tyske avancer. Skulle vi have en ærlig sammenligning, måtte vi nok sammenligne med Hamborgavancer. Derfor skal man ikke overdrive, hvad der vil ske på dette område i dansk detailhandel; det vil være uretfærdigt over for dansk detailhandel.

Men som sagt har det for os været væsentligt, at det er lykkedes for regeringen at finde frem til noget, som er en begyndende holdning til den afgiftspolitik, som skal føres i fremtiden, med bevarelse af EF-medlemskabet.

Derfor skal jeg anbefale, at Folketinget gennemfører denne samlede buket, hvoraf rejsegodsbestemmelserne i den nye udformning er det helt væsentlige for os.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

[Anden næstformand]

Uden at ville påbegynde en lang række korte bemærkninger giver jeg ordet til hr. Aagaard for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Aagaard (KF):

Den skal også blive kort. Hvad angår avancerne i Vesttyskland, er jeg særdeles tilfreds med, at hr. Bernhard Baunsgaard noterede sig, at det vel ikke er helt rimeligt som anført i rapporten at sammenligne grænsehandelspriseniveauet – som hr. Bernhard Baunsgaard siger, havde det måske været mere fair at tage et udgangspunkt i avancerne i f.eks. Hamborg – og det er baggrunden for, at jeg føler mig overbevist om, at dette vil give dansk detailhandel mulighed for fremover at få en større del af omsætningen, end der er anført i rapporten.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 11.54

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptoges.

Dohrmann (FP):

Som jeg gav udtryk for under førstebehandling, vil Fremskridtspartiet stemme ja til de afgiftsnedsættelser, der her er tale om, men jeg vil også gentage, at vi mener, det er helt forkert, hvis nogen her i Folketinget tror, at det vil få den helt store betydning for den store tilstrømning, der sker til de tyske forretninger syd for grænsen. Det vil være realistisk at tro, at de varegrupper, der nu bliver billigere, vil blive solgt i Danmark fremover. Men derudover vil der ingen som helst ændring ske, og det hænger naturligvis sammen med, at det, der virkelig trækker folk til i dag, først og fremmest er benzin, hvor prisforskellen er næsten 3 kr. pr. liter.

Vi mener også, det havde været en god idé, hvis regeringen havde foreslået en nedsættelse af dieselolieafgiften. Der havde Danmark tidligere en god valutaindtægt, men de afgiftsforhøjelser, der blev gennemført sidste år, medførte, at den gik fløjten. Dette her vil

nok medføre, at nogle enkelte varegrupper ikke er så eftertragtede i Vesttyskland, men det vil som sagt være helt forkert at tro, at det vil medføre nogen væsentlig ændring i tilstrømningen af danskere over grænsen til Vesttyskland.

Lovforslag nr. L 228 om forhøjelse af afgiften på visse biler vil Fremskridtspartiet stemme imod. Vi mener heller ikke, det er rigtigt, som det er sagt, at afgiften på disse biltyper er så urimeligt lav, som nogle påstår. Hvis det havde været tilfældet, ville salget af disse køretøjer have været langt større, end tilfældet er.

Det, der nu vil ske, er naturligvis, at det merprovenu, som skatteministeren påregner at få ind her, faktisk vil forsvinde ud i den blå luft, fordi markedet naturligvis ændrer sig, og derfor får skatteministeren altså et temmelig stort provenutab. Dette provenutab mener vi sagtens man kan dække ved at foretage nogle besparelser. Hvis Folketinget havde den indstilling, at der skulle spares på de offentlige udgifter, ville det såmænd ikke tage mere end et kvarters tid at finde disse 300 mill. kr., uden at det gjorde ondt nogen steder.

Når dette er sagt om de tre lovforslag, vil jeg gerne tilføje, at jeg stærkt beklager, at den danske befolkning er blevet bedraget. De danske vælgere er blevet bedraget, hvad angår de forudsætninger og løfter, der blev afgivet før vores afstemning om Danmarks tilknytning til EF. Hvad var det, man sagde under de debatter, der foregik dengang? Jo, det blev stillet i udsigt, at vi nu skulle have det hele harmoniseret – grænsehandel og den slags problemer ville forsvinde, fordi afgifterne blev harmoniseret. Det har de danske regeringsmedlemmer – og det gælder såvel de nuværende som tidligere, socialdemokratiske – siddet nede i EF og givet deres tilslutning til. Hele befolkningen har gået og ventet på, at vi hen ad vejen skulle få løst det problem, men hvad gør regeringen? Den går lige præcis i modsat retning, og det kan ganske enkelt kun betegnes som vælgerbedrag. Det danske folk er blevet fyldt med fejlagtige oplysninger – jeg må ikke anvende stærkere udtryk her, selv om jeg havde lyst til det.

Derfor skal jeg herved meddele – det gør mig egentlig lidt ondt – at Fremskridtspartiet på vegne af de danskere, der har troet på politikerne på daværende tidspunkt, og som

[Dohrmann]

har afgivet deres stemme i tillid til det, agter at klage til EF-Kommissionen over det, der her foregår – jeg tænker naturligvis på ændringen af rejsegodsbekendtgørelsen.

Ændringen af rejsegodsbekendtgørelsen, som de danske ministre har orienteret EF-Kommissionen om, er i strid med alt, hvad der må betegnes som, jeg havde nær sagt retsopfattelse, men det er nok ikke det helt rigtige udtryk, men i hvert fald i strid med alt, hvad der hidtil er sagt både over for vælgerne og i EF, og derfor kan det naturligvis ikke accepteres, at man behandler folk på den måde, og at man lyver for folk, som tilfældet er.

Efter de udtalelser, der er faldet fra EF-Kommissionen, er jeg sådan set ikke i tvivl om, hvad EF-Kommissionens dom vil blive, nemlig at jeg får medhold i, at det, regeringen foretager nu, strider mod alle de indgåede aftaler. Derved er vi fremme ved, at regeringen ud over at snyde de danske vælgere gør noget andet: den gør sig også utroværdig i EF-sammenhæng. Hvordan skal danske ministre fremover sidde og forhandle om f.eks. 2-døgns reglen? Hvordan kan man overhovedet sidde og forhandle, hvis indtrykket hos modparten er, at de, som man forhandler med, er utroværdige, at man ikke kan stole på dem? Det er nøjagtig det, der er tilfældet her. Derfor kommer man, når man med udenlandske øjne vurderer Danmark i denne sammenhæng, til et meget negativt resultat. Men uanset om det er en borgerlig eller en socialdemokratisk regering, vi har her i landet, tror jeg, at alle danskere ønsker, at den til enhver tid siddende regering udadtil – vi kan have vore små skænderier indadtil – gerne skulle være troværdig. Det mener jeg absolut ikke at regeringen er. Jeg mener, at regeringen har begået tillidsbrud både over for vælgerne, over for EF-Kommissionen og over for vores EF-partnere. Og det er så sandelig ikke noget, vi som danskere skal være stolte af – tværtimod.

Jeg agter som sagt at klage til EF-Kommissionen, og jeg vil anmode om at få et hurtigt svar fra Kommissionen, for jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, at noget af det, regeringen her foretager, er et led i den kommende valgkamp: befolkningen skal opfatte det, som om vi her har en handlekraftig regering, der endelig vil gøre noget ved de store grænsehandelsproblemer. Det er selvfølgelig

tiltrængt, men det burde have været gjort på et hæderligt grundlag og ikke på en så utroværdig måde, som der her er tale om.

(Kort bemærkning).

Thoft (SF):

Af hensyn til den historiske sandhed er jeg nødt til at korrigere hr. Dohrmann. Der blev ikke i forbindelse med folkeafstemningen den 2. oktober 1972 lovet, at skatter og afgifter skulle harmoniseres; det var faktisk det modsatte, tilhængerne lovede os. Det er derfor ikke rigtigt, når hr. Dohrmann siger, at det er svindel og bedrag, og hvad han ellers sagde om disse ting. Det var det modsatte, der skete. Hr. Dohrmann kan for min skyld klage til EF-Kommissionen, så tosset han vil. Skatteministeren skal vide, at SF i denne sag helt undtagelsesvis er bag ham.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jeg synes også, der er grund til at tage fat på den farlige myte, som hr. Dohrmann nu åbenbart vil til at føre en kampagne på ude omkring i landet, nemlig at den danske befolkning skulle have fået et løfte om, at skatter og afgifter skulle harmoniseres.

Det, der skete, var, at EF-pakken indeholdt et forslag med en målsætning om, at man skal have denne harmonisering i 1992. I dette forslag stod der – og det blev vedtaget, men det er endnu ikke ratificeret og bliver det forhåbentlig og muligvis heller aldrig – at det kræver enstemmighed at harmonisere skatter og afgifter. Vi fik det højtidelige løfte fra regeringen ved gentagne lejligheder både her i salen og i den offentlige debat, at der ikke fra dansk side ville blive givet nogen som helst indrømmelse vedrørende enstemmighedsprincippet på dette område.

Der vil altså blive bevaret en fuldstændig dansk vetoret også efter 1992 på det område, og det er også understreget i betænkningen fra et flertal af partierne. Det var det løfte, befolkningen fik, og som den til enhver tid siddende regering skal holdes fast på, og det er det, man kan opbygge en kampagne på. Skal man endelig tale om risiko for løftebrud, må det være, hvis man begynder at bøje sig for kravet om at harmonisere skatter og afgifter.

[Albrechtsen]

Jeg synes, det var nødvendigt at gøre denne bemærkning, for at der ikke skal opstå myter på et falsk grundlag.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Jeg forstår udmærket, at både VS og SF varmt støtter skatteministeren i det, han her foretager, for det ville VS og SF jo have gjort i enhver sammenhæng, uanset hvor ulovligt det måtte være, bare det var noget, der kunne genere EF og EF-samarbejdet.

Men kendsgerningen er bare, at Danmark ved en folkeafstemning har vedtaget at være medlem af EF, og i og med, at man går ind i et samarbejde, er der visse forpligtelser og forudsætninger, der skal opfyldes, og det er dem, Danmark bryder. Det er ikke korrekt, som hr. Thoft siger, at den danske befolkning ikke fik det indtryk, at afgifterne hen ad vejen – ikke på én gang – skulle harmoniseres. Jeg havde ikke en pind med politik at gøre på det tidspunkt, men jeg var til flere møder, og det var i hvert fald noget, vi blev temmelig grundigt informeret om i den landsdel, hvor jeg nu engang bor. Det var først og fremmest EF-tilhængerne, der gav et tilsagn om, at alle de problemer, der eksisterede vedrørende grænsehandel osv., ville forsvinde hen ad vejen, når vi blev medlemmer af EF, og det har danske ministre gang på gang givet tilslutning til nede i EF. Hvorfor har Danmark dispensation for både det ene og det andet? Er det ikke, fordi man vil gå den vej dér? Det er der overhovedet ingen tvivl om, og derfor fastholder jeg, at befolkningen er blevet vildledt på det groveste. Nu er det beklageligvis en borgerlig regering, der gør det. Jeg kunne have forstået det, hvis det var hr. Thoft eller hr. Albrechtsen, der gjorde det, men at en såkaldt borgerlig regering skal snyde folk på den måde, er utilstedeligt.

(Kort bemærkning).

Tastesen (S):

I modsætning til hr. Thoft og hr. Albrechtsen er jeg en af dem, der først i 1972 argumenterede for, at Danmark skulle stemme ja til EF, og dernæst for så vidt også for, at man skulle stemme ja til den sidste pakke, men i hele min argumentation for at opfordre mine vælgere til at stemme ja til EF blev

der ganske klart givet udtryk for – også i det elskede, omstridte land, som både hr. Dohrmann og jeg kommer fra – at betingelsen er, at der er enstemmighed, hvis der skal ske noget på det område. Afstanden mellem vore afgiftsniveauer var så stor, at det var en helt klar vital dansk interesse, at vi måtte tage forbehold over for udviklingen og tage stilling hen ad vejen. Den holdning har vi givetvis fortsat, og derfor er det, hr. Dohrmann siger – jeg vil ikke bruge det stærke udtryk, hr. Dohrmann brugte før, og som hed løgn – usandhed, sådan som hr. Dohrmann fremsetter sagen her, set fra vor side.

Hr. Dohrmann kan selvfølgelig klage til EF over folketingsbeslutningen, men jeg går ud fra, at man i EF ikke tager hr. Dohrmann og hans parti mere højtideligt, end vi gør det her i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jeg er desværre ikke helt så overbevist om, at EF-Kommissionen ikke vil forsøge at misbruge hr. Dohrmanns kampagne alt det, Kommissionen kan. I al væsentlighed er der vel heller ikke så stor politisk forskel mellem EF-Kommissionen og hr. Dohrmann, så det er vel for så vidt en alliance af meget naturlig art. Men jeg skal blot over for hr. Dohrmann understrege to ting:

Det er rigtigt og korrekt opfattet af hr. Dohrmann, at vi fuldt ud støtter stramningen i rejsegodsbekendtgørelsen. Det er også rigtigt, at vi i denne sag ikke alene støtter regeringen i dens position over for EF-Kommissionen, men at vi også med næb og kløer vil holde fast i denne sag, hvis regeringen – hvad vi absolut ikke håber – skulle indlede et tilbagetog, f.eks. fordi den følte sig presset af mesalliancen mellem EF-Kommissionen og hr. Dohrmann. I så fald vil vi gøre alt for at holde regeringen fast på dens position og f.eks. også gøre alt for, at regeringen i en sådan situation ikke foretager nogen tilbageføringer af rejsegodsbekendtgørelsen, før det Folketing har godkendt den konkrete ændring og fået den forelagt til bedømmelse, og det uanset om det er Domstolen eller Kommissionen, eller hvem det er, som måtte kræve en sådan ændring. Vi kan altså give det tilsagn, at vi her ikke alene vil støtte regeringen i dens position nu, men også vil gøre

[Albrechtsen]

vort yderste for at holde regeringen fast i fremtiden.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Det skal blive en meget kort bemærkning. Man må selvfølgelig sige det om Fremskridtspartiet, man mener – det gør ingenting, det hører med i et demokratisk samfund – men det, jeg anker over, er, at den danske regering bryder internationale aftaler, og det synes jeg er en meget alvorlig sag. Det er ikke en demokratisk valgt regering, der gør det.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Ja, man kan sige meget om hinanden, men man kan ikke overtræde forretningsordenens bestemmelser.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil også gøre et par bemærkninger til hr. Dohrmann. Jeg kan oplyse, at jeg forud for afstemningen i 1972 gik ind for dansk medlemskab af EF, men at jeg understregede, hvad der stod i §§ 99 og 100, nemlig at skatte- og afgiftspolitikken er et nationalt anliggende; nu er formuleringen: »et nationalt dansk anliggende«, så det er blevet endnu bedre.

Forud for afstemningen om EF-pakken understregede jeg også, at enstemmighedsprincippet udtrykkeligt er fastholdt i § 99 og i de ekstraformuleringer, vi fik i EF-pakken. Der er derfor aldeles ikke tale om noget vælgerbedrag, når vi fastholder, at det er et nationalt og et nationalt dansk anliggende.

I øvrigt vil jeg endnu en gang trække en sætning frem fra den rapport, som vi har fået fra udvalget om en markedsorienteret afgiftspolitik. Det siges dér på side 58, at grænsehandelen er mærkbar for visse forretningstyper, især i visse dele af landet, og det er det, problemet handler om. Derfor mener jeg, at det dobbeltindgreb, ministeren har foretaget, nemlig dels skærpeisen af rejsegodsdirektivet, dels fjernelsen af afgift for konkrete varer, er rigtigt.

I min ordførertale under første behandling sagde jeg også, at man kunne drøfte, hvilke varer man skulle fjerne afgiften fra. Der er nu sket et par ændringer under udvalgsarbejdet, som jeg mener er en forbedring, nemlig

at afgiften på grammofonplader er nedsat fra 30 pct. til 15 pct., så vi ikke får en konkurrenceforvridning mellem kassettebånd og grammofonplader. Jeg mener også, det er rigtigt, at vi ikke friholder mikrobølgeovne. Der er sket en vis omgruppering, men sigtet er det samme.

Det andet, jeg vil sige, er, at vi, når vi foretager en afgiftsfjernelse, må finde de penge et andet sted, så resultatet af et indgreb mod grænsehandelen ikke bliver en mere slap finanspolitik, og i den forbindelse synes jeg det er rigtigt, at vi afgiftsbelægger de biler, som reelt bruges til privatkørsel.

Men jeg synes også, at de ændringsforslag, ministeren har stillet, er rigtige, så vi prøver på at undgå at ramme erhvervslivet, fordi vi vil løse et andet problem. Jeg synes, at lovforslagene under udvalgsarbejdet har fået en klar forbedring, som vi fra Kristeligt Folkeparti kan medvirke til gennemførelsen af. Jeg sagde netop under førstebehandlingen, at der var nogle detaljer, vi ville se på i udvalget. Det er sket, og vi kan anbefale forslagene til vedtagelse.

Albrechtsen (VS):

VS vil stemme for ændringsforslagene til to af lovforslagene. Vi vil stemme for lovforslaget om afgiftsforhøjelse, og vi vil undlade at stemme til de to forslag om afgiftsfjernelser. Og det vil jeg gerne kort begrunde.

Først vil jeg gøre en enkelt bemærkning om betænkningens indledning. Jeg vil gerne sige tak for, at man i betænkningens indledning har taget hensyn til nogle af de argumenter, jeg fremførte under førstebehandlingen, og bl.a. har indføjet den kraftige understregning af, at spørgsmålet om fastsættelse af skatter og afgifter i Danmark er et nationalt dansk anliggende, og at der ikke med dette her er tale om noget, der hænger sammen med en afgiftsharmonisering i EF. Det vil jeg gerne sige partierne i skatte- og afgiftsudvalget tak for.

Jeg synes dog, det er en lidt svag formulering, når man siger, at der ikke skal herske tvivl om, at regeringen vil arbejde for, at 2-døgns reglen forlænges ud over den 31. december 1988. Når man formulerer noget på den måde, at man vil arbejde for det, antyder man, at det kunne ske, at det ikke lykkedes. Jeg synes, betænkningsteksten kunne

[Albrechtsen]

have fået en sådan form, at det blev gjort klart, at det vil lykkes at bevare 2-døgns reglen, fordi det fra dansk side ikke vil blive accepteret og ej heller praktisk administrativt efterfulgt, hvis man fra EFs side ville forsøge at afskaffe 2-døgns reglen. Det kan ikke nytte, at skatteministeren ryster på hovedet, for det er nu engang min opfattelse, at man fra dansk side ikke skulle bare antydningvis – heller ikke mellem linjerne – stille i udsigt, at der kunne blive tale om nogen indrømmelser på disse punkter.

Det samme gælder de stramninger, der nu er sket af rejsegodsbekendtgørelsen; også de må fastholdes kategorisk. For at man kan sikre, at der hverken sker noget med 2-døgns reglen eller med rejsegodsbekendtgørelsen, altså at der ikke sker det, som hr. Thoft tidligere har været inde på, og som er sket flere gange i markedsudvalget, hvor man mere eller mindre har accepteret indskrænkningen i den danske handelsfrihed ved grænsen, må der fastlægges procedurer her i Folketinget, det sikrer, at det ikke sker igen, således at en skatteminister f.eks. ikke vil kunne inlede et dansk tilbagetog uden først at have fået Folketingets godkendelse deraf, hvad jeg slet ikke forestiller mig at han kan opnå. Det ville der i hvert fald ligge en lidt større sikkerhed i, for ihvorvel vi støtter regeringen i dens position over for EF-Kommissionen i denne sag, kan jeg ikke lade være med samtidig at sige, at vores tillid til regeringen ikke bliver større af den grund, og derfor ville det nok være godt, at det blev Folketinget, der traf beslutningerne, og at det ikke var en beføjelse, der blev overladt til regeringen.

Jeg vil stadig væk kritisere, at man har haft et sådant hastværk med denne sag, for hvis man havde taget sig tid til det, kunne man måske med afgiftsforslagene være nået frem til noget, der virkelig var fornuftigt. Man kom et stykke vej, synes jeg, med de ændringsforslag, der er stillet. Det er ud fra en kulturel betragtning fornuftigt at lempe afgiften på grammofonplader, så det kan vi fuldt ud støtte. Jeg tror også, ændringsforslaget om, at mikrobølgeovnene udgår, er fornuftigt.

Alt i alt tror jeg egentlig, det hele var på vej i en fornuftig retning, og så kunne man f.eks. havde arbejdet med en yderligere skærpelse af vægtafgiften på dyre biler for at øge provenuet i den ene ende og bruge det til

det, som både hr. Thoft og jeg har talt om var det vigtigste, f.eks. at nedsætte afgiften på mælk; det ville der have været fornuft i. Faktisk havde man her et udgangspunkt, som vi, hvis Folketingets partier bare ville have brugt to uger mere på denne sag, måske kunne have fået en helt god afgiftspakke ud af. Det er mig egentlig ubegribeligt, at resultatet skal blive halvdårligt, fordi der skal være et sådant hastværk, som jo intet har med grænsehandelen at gøre, for det drejer sig kun om et beløb på 25 mill. kr., ifølge lovforslagene. Der er ingen, der har kunnet sandsynliggøre, at lovforslagene har noget med grænsehandelen at gøre.

Jeg synes, det er beklageligt, at denne mulighed for at få en ordentlig ændring af det danske afgiftssystem altså er blevet om ikke helt så i hvert fald halvvejs tabt på gulvet på grund af en ulidelig trang til hastværksarbejde. Jeg ved ikke, om det har noget at gøre med, at man er lidt træt op til påske, men der er ikke nogen saglige begrundelser for det – hvis skatteministeren virkelig kan producere en saglig begrundelse for et sådant hastværk, vil jeg gerne høre den – det kan vi kun beklage, og det fører os til den konklusion, at vi må undlade at stemme vedrørende afgiftsforslagene. Hr. Stavvad kan have ret i, at vi på den ene side alle har brug for støvsugere, men at der på den anden side ikke er noget socialt forsvarligt i at have så dyre støvsugere som muligt. Det er jeg helt enig med hr. Stavvad i, og derfor er der noget positivt hist og pist i de samlede afgiftsforslag. Der er også noget, der ikke er så socialt væsentligt, f.eks. disse kassetænder; dem er der måske ingen grund til at præmiere ved en afgiftsnedsættelse. Vi vil ikke stemme for den samlede lovgivning om afgiftsnedsættelse, fordi man altså ikke er nået frem til det, som er forsvarligt og ordentligt.

I den forbindelse lader Socialdemokratiet sig indfange af det fejlagtige argument, at sagen skal behandles som en helhed. Jeg bliver nødt til at understrege én gang til, at det er fejlagtigt af Socialdemokratiet at behandle det på den måde. Hvorfor kunne Socialdemokratiet ikke ligesom vi have sagt: o.k., bekendtgørelsen, helt fint, afgiftsforhøjelsen, helt fint, men lad os da tage den nødvendige tid til at behandle de to lovforslag ordentligt og nå frem til et ordentligt resultat. Jeg kan ikke se, hvad det er, der har gjort, at Social-

[Albrechtsen]

demokratiet har fundet det nødvendigt at bøje sig for regeringens krav om hastværksarbejde. Jeg kunne tidligere under debatten forstå på hr. Bernhard Baunsgaard, at han, når regeringen mente, det var en helhed, også var nødt til at mene, det var en helhed. Men hvis hr. Bernhard Baunsgaard og hr. Stavvad ikke havde ment, det var en helhed, havde hr. Bernhard Baunsgaard og hr. Stavvad ikke behøvet at bøje sig for det synspunkt, at det var en helhed, for de bestemte faktisk, om det var en helhed eller ej. Derfor tæller det argument ikke. Argumentationen lider af en gennemgribende brist.

Jeg bliver nødt til at slutte med at sige, at det gør SFs argumentation egentlig også, for SF har ret i og præciserer så glimrende i partiets betænkningens bidrag, at disse lovforslag netop intet har med grænsehandelen at gøre. Men så snubler partiet til bare over én kam at afvise det hele og sige: derfor stemmer vi imod afgiftsnedsættelserne. Det synes jeg også er en for forenklet måde at se det på. Det er at snuble til en konklusion, som efter min mening ikke er helt korrekt, for der er også rimelige og gode dele i afgiftsforslagene, f.eks. det med grammofonpladerne, som hr. Thoft og jeg jo er enige om.

Hvis Det Radikale Venstre, Socialdemokratiet og SF sammen med VS ville erkende, at der er disse brist i argumentationen fra begge sider, kunne man faktisk endnu nå at lave nogle afgiftsforslag, som virkelig var gode, og som ville være begyndelsen til en omlægning af det danske afgiftssystem i social retning. Det kan selvfølgelig nås endnu ved, at en kommende regering tager det op og går i gang fra grunden. Det er jeg godt klar over, så det, der sker i dag, er da ikke nogen katastrofe, men det kunne altså have været gjort bedre.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg vil gerne sige to ting til hr. Albrechtsen. Når det har været nødvendigt eller i hvert fald rimeligt, at vi har gjort dette her hurtigt, hænger det ikke mindst sammen med, at skatteministeren i dag for tre uger siden meddelte, at der ville komme nogle ændringer. Det har betydet, at masser af handlende ikke har vidst, om de var købt eller solgt. Masser af mennesker, der måske

er flyttet i ny lejlighed, i hus osv. og har skullet bruge nogle varige forbrugsgoder, har ikke vidst, hvad prisen var. Derfor har vi skyldt os selv og hinanden at sørge for at få denne sag klaret inden påske. Det mener jeg vi har gjort på en ordentlig og forsvarlig måde i udvalget; der er intet uafklaret.

Det andet var videobåndene, som jeg heller ikke synes vi har det helt store behov for at fremme et meget stort salg af. Men det er vel den enkeltting i ministerens afgiftspakke, hvor han fjerner afgifterne, der har den største begrundelse i forhold til grænsehandelen. Jeg kan til orientering eksempelvis fortælle hr. Albrechtsen, at min nabo i Brovst oppe i Nordjylland aldrig køber videobånd andre steder end i Vesttyskland, fordi der dér ingen afgifter er, hvilket der er i Danmark. Derfor må jeg sige, at selv om jeg egentlig ikke synes, der er den store begrundelse for, at det skulle være billigere at købe videobånd, er der i forhold til grænsehandelen på det punkt en virkelig saglig begrundelse.

(Kort bemærkning).

Thoft (SF):

Jeg skal for en ordens skyld gøre hr. Albrechtsen opmærksom på, at der er tre grunde til, at SF ikke agter at stemme for afgiftsnedsættelserne. Den første er, at der er tale om et knæfald for EF, og det ved hr. Albrechtsen også godt. Den næste er, at SF, hvis vi havde 300 mill. kr. til rådighed, ikke ville bruge dem på nedsættelse af afgifterne på compact discs, på hi-fi-stereoanlæg, på videobånd og på støvsugere. Så var mælken, som hr. Albrechtsen selv nævnte, et langt bedre og langt mere præcist socialt middel at anvende.

Det sidste, jeg vil anføre – og dér må jeg tillade mig at gentage et argument, hr. Bernhard Baunsgaard fremførte tidligere i debatten – er, at det er udtryk for ualmindelig dårligt købmandskab, når man giver afkald på et provenu på 300 mill. kr. for at få et provenu på 8 mill. kr.; for det er jo det, der er tale om.

Problemerne i forbindelse med grænsehandelen er i det store og hele blevet løst med ændringen af rejsegodsbekendtgørelsen. Det skulle vi have nøjedes med. Derfor ser SF ingen grund til at støtte forslagene fra regeringen.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Åh ja, løst og løst med ændringen af rejsegodsbestemmelsen . . . nu skal vi passe på ikke at overdrive lige så meget, som der fra visse sider er gjort her i dag med hensyn til værdien af afgiftsophævelserne. Rejsegodsbestemmelsen tager de 20–25 mill. kr. af de 50 mill. kr., der flyttes i grænsehandelen, så det er jo ikke løst – heller ikke sammenlagt.

Men det, der bringer mig på talerstolen, er hr. Albrechtsens bemærkninger: I har her en mulighed for at fritage nogle varer for afgifter. Hvorfor tager I jer ikke tid til det? Jeg kan ikke forstå, at man kan vælges til Folketinget uden at have et vist mindstemål af fantasi til at forestille sig konsekvenserne af det, man siger. Tage tid – hvad vil det sige? Det vil sige, at vi forhindrer disse mennesker i at få en fortjeneste, før vi er færdige. Når det vrimler med forslag om, at det ene og det andet skal fritages, og at vi overvejer dette og hint, hvordan går det så med salget? Det er faktisk af salget, de handlende lever. Jeg kan lige forestille mig, hvad der ville ske, hvis Folketinget behandlede et forslag, der forhindrede danske lønmodtagere i at få løn i 3 uger. Og det er det, hr. Albrechtsen siger: bare tag jer tid – det gør ikke noget med de handlende! Jo, det gør noget, for så har de ingen indtægt i den tid, vi bruger til det. Brug dog fantasien!

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jeg kan forstå, at man fra socialdemokratisk og radikal side bruger som undskyldning for hastværksarbejdet, at nogle ville komme i klemme, hvis de ikke kunne påregne hurtigt at få disse afgiftsnedsættelser, så de kunne tilrettelægge priserne derefter allerede her inden påske.

Det argument kunne man jo bruge i en hvilken som helst afgiftsdiskussion. Altså: hvis man ikke fik den afsluttet i en fart, kunne de handlende ikke regne med afgiftsnedsættelsen. Hvad er det da for noget sludder? Vi har fået stramningen af rejsegodsbekendtgørelsen, og det er det, der vedrører grænsehandelen. Det er helt fint, og det kan man regne med står fast, håber jeg, også i forhold til EF. Påstanden om, at man ikke her i Fol-

ketinget kunne bruge 3 uger på at diskutere ordentligt igennem, hvordan man tilrettelægger afgiftssystemet, fordi der rundt omkring så ville være nogle, der påberåbte sig, at de ikke kunne nå at tilrettelægge priserne – og så vidste de ikke, om de var købt eller solgt – er da det rene sludder. Jeg ved ikke, hvorfor hr. Bernhard Baunsgaard bringer spørgsmålet om fantasi ind i billedet, men jeg har faktisk ikke fantasi til – det har hr. Bernhard Baunsgaard ret i – at forestille mig de problemer, man nu påberåber sig.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er jo nok rigtigt, at hr. Albrechtsen ikke har fantasi til at forestille sig det, og så kan man undre sig over, at det overhovedet kan være muligt at blive valgt, men så kommer spørgsmålet om at blive genvalgt naturligvis.

Jeg kan udmærket forestille mig, hvad der ville ske, hvis Folketinget var 3 uger om at gennemføre en eller anden lov, der vedrørte lønmodtagere, og sagde: i de 3 uger kan I ikke få løn. Når man bruger 3 uger til at diskutere, hvordan vi skal ophæve afgifter på en række varer – og der er mange inde i billedet – så standser handelen totalt på alle disse områder, og det er faktisk det samme som at sige: så skal de handlende i 3 uger ingen løn have. Jeg kan ikke forstå, at man ikke har fantasi til at forestille sig det, men jeg må jo acceptere, at det er sådan med hensyn til VSeren hr. Albrechtsen. Det er altså den kendsgerning, vi må leve med – endnu da.

Aase Olesen (RV):

Som det er konstateret i Det Radikale Venstres betænkning bidrag, er der ikke nogen nævneværdig sammenhæng mellem de afgiftsophævelser, der nu skal vedtages, og virkningen på grænsehandelen; ændringen af rejsegodsbekendtgørelsen alene skaber sådan set det meste af virkningen. Flere ordførere har diskuteret den manglende sammenhæng; for mig er det værste den manglende sammenhæng, der på lidt længere sigt er i regeringens politik. Det er ikke ret lang tid siden, at regeringen lagde en anden pakke frem, hvor det drejede sig om at begrænse forbruget. Det er meget svært at forstå, at man nu

[Aase Olesen]

fremsetter forslag om ophævelse af afgifter, for det kan jo alt andet lige kun føre til en stigende omsætning, altså et øget forbrug af ikke særlig nødvendige forbrugsgoder. For en almindelig iagttagelse må en sådan handle-måde i bedste fald være helt ulogisk, for ikke at sige hul i hovedet. Efter min opfattelse har disse afgiftsophævelser et helt andet formål, måske endda flere, som vi kan søge både i indlandet og i udlandet.

Jeg har naturligvis også noteret mig, at skatte- og afgiftsministeren havde mange smukke ord om, at dansk skattepolitik er et nationalt dansk anliggende. De afgiftsophævelser, vi her ser, er vist bedre end noget andet bevis for, at det i hvert fald er en sandhed med store modifikationer, vel at mærke når vi har forladt juraen og går over til det virkelige liv.

På den baggrund kan jeg i dag ikke medvirke til at ophæve afgifter. Fra min plads i Folketingets socialudvalg kan jeg egentlig slet ikke få øje på, at der skulle være plads til at opgive afgifter i dagens Danmark. Jeg kan til statsministerens orientering fortælle ham, at hans ministre meget ofte løfter øjenbrynene misbilligende, hvis man kommer med bare ganske beskedne, små ændringsfor-slag. Jeg kunne sagtens inden for mit område finde gode formål, hvor vi kunne anvende de 300 mill. kr., som man nu bare giver slip på.

Jeg vil støtte de ændringsforslag, der er stillet til lovforslagene, men jeg vil undlade at stemme til de afgiftsophævelser, som er indeholdt i lovforslag nr. L 226 og 227.

Forslaget om ændret beskatning af fire-hjulstrækkere kan jeg stemme for i den forbedrede udgave, som forslaget vil få efter anden behandling. Jeg vil ligesom hr. Bernhard Baunsgaard gerne takke ministeren for, at han bøjede sig for de indvendinger, vi har haft imod en helt unødvendigt hård fremfærd mod erhvervslivet, sådan som jeg mener det oprindelige forslag var. Der er også foreslået ændringer af overgangsreglerne. Ved at ændre reglerne sådan, at man respekterer bindende kontrakter, mener vi at der er skabt ligestilling mellem europæiske og japanske importerede biler, og det synes vi er rimeligt og godt.

(Kort bemærkning).

Skrum-sager Skau (V):

Jeg har bedt om ordet i anledning af fru Aase Olesens bemærkninger om, at der nu ikke er anden mulighed for forbrugerne end et øget forbrug. Det er jo en helt gal filosofi, fru Aase Olesen her lægger frem, den filosofi, at det, man får i hånden, bruger man selvfølgelig den samme dag. Siden et flertal i Folketinget sidste gang forhøjede afgifterne, har vi fået en række opsparingsfremmende ordninger. Vi har fået kartoffelkuren, som medfører, at man med fordel kan spare op til uddannelse, til bolig og også til andre ting. Hvis man optager lån, kommer man jo af med den særlige 20 pct.s afgift. Fru Aase Olesen må altså tænke på, at det er en anden filosofi, der nu ligger bag det hele, at der er andre muligheder i det danske samfund end forbrug, nemlig opsparingsmuligheden.

(Kort bemærkning).

Aagaard (KF):

Om fru Aase Olesens betænkeligheder ved den politik på længere sigt, der nu lægges frem, må jeg kort og godt sige, at hele denne øvelse går jo ud på at få forbruget tilbage til de danske butikker, og der er for mig ikke nogen som helst tvivl om, at det vil ske med disse afgiftsophævelser. Den eneste forskel er, at omsætningen nu ligger i de danske butikker; forbruget bliver nøjagtig det samme.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg har tidligere advaret hr. Aagaard imod den hjemmefilosofi, der ligger bag de udtalelser, han kom med lige før, og jeg synes, at det, som sker her med ophævelsen af afgifterne på en række varer, burde kunne overbevise også hr. Aagaard om, at dette ikke er vejen til at klare de problemer, vi har med EF og afgifter i Danmark.

Jeg skal gerne gentage – og så må hr. Aagaard også kunne forstå det –: det koster 300 mill. kr. i tabt provenu at ophæve disse afgifter; gevinsten er på 8 mill. kr. Hvis det er købmændskab, så er der snart ikke købmænd tilbage i Danmark, det skal jeg garantere for. Det er molboagtigt.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

[Aase Olesen]

Når hr. Skrumsager Skau siger, at dette forslag er udtryk for en helt anden filosofi end den, der lå bag kartoffelkuren, kan jeg kun sige: ja, det er jeg helt enig i, og det var også det, jeg påpegede i mit indlæg.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jeg må indrømme, at jeg synes, man også i denne debat burde pålægge sig selv en vis overgrænse for vrøvlet. Når man påstår, som de borgerlige ordførere nu gør, at afgiftsned-sættelser og dermed forhåbentlig prisnedsæt-telser ikke fører til øget forbrug, har man dermed indført en helt ny økonomisk teori, som aldrig, i hvert fald ikke med held, er set gennemprøvet, bortset fra når det gælder meget specielle produkter i meget specielle situationer.

Jeg går ud fra, at begge de herrer kan bekræfte, at sådan hænger nu engang den økonomiske virkelighed sammen, og når vi støtter, at man gør grammofonpladerne billigere, er det da netop, fordi vi mener, at det ud fra en kulturel målsætning er godt, at folk får mulighed for at købe nogle flere grammofonplader. Jeg tror endog, at flertallet i Folketinget har brugt den argumentation, netop for at trække dem med ind, at det var en kulturel målsætning netop at styrke forbruget af denne varetype. Det er vi også indstillet på, men så må man også stå ved, hvad man gør, og give fru Aase Olesen ret i, at den virkning har det naturligvis at nedsætte afgifterne, og det må sammenholdes med det sociale behov, som fru Aase Olesen helt korrekt understregede.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Det er naturligvis helt rigtigt, som det er sagt af næsten alle ordførere, at de tre lovforslag, som vi har til anden behandling nu, skal ses i forbindelse med rejsegodsbekendtgørelsen, der er en fortolkning af EFs rejse-direktiv på en mere præcis måde, end det hidtil har været tilfældet. Det er en helhed, der tilsammen flytter grænsehandel ikke for 25 mill. kr., men for adskillige hundrede millioner kroner tilbage til Danmark.

Over for det er der nogle, der har sagt, at jeg er en dårlig købmand, når jeg kan tjene 8 mill. kr. ved at give afkald på 300 mill. kr.

De, der siger sådan, har ikke forstået, hvad dette drejer sig om.

Det drejer sig ikke om at være købmand, men om at løse et problem vedrørende erhvervslivets struktur i store dele af Sønderjylland.

Det drejer sig for det andet om at standse en absurd situation, hvor cirka en tredjedel af befolkningen, når den køber varer, unddrager sig de afgifter, som resten af befolkningen skal betale.

Det drejer sig for det tredje om, at vi i opløbet standser en undergravning af vort afgiftssystem ved klart og utvetydigt at sende et signal til de entreprenante forretningsmænd, der har indrettet butikker syd for grænsen og dermed netop gjort det, som vi alle sammen er enige om at undgå.

Endelig drejer det sig om ved denne samlede aktion at få noget af den profit, som er lagt syd for grænsen, hjem til det danske erhvervsliv.

Det er den helhed, der er tale om, og hvis man er enig med mig i det, må man godt sige, at jeg er en dårlig købmand.

Man har talt meget om rejsegodsbekendtgørelsen, og jeg minder om, at om den sagde jeg under førstebehandlingen, at der her er tale om en lidt anderledes sontring, end vi har haft tidligere, men som på så mange andre områder, hvor nye regler etableres, vil vi også her nøje overvåge, om reglerne virker hensigtsmæssigt.

Vi har lagt op til en relativt restriktiv fortolkning af reglerne, og det har vi gjort for at skabe et effektivt supplement til de foreslåede afgiftsophævelser. Dermed være ikke sagt, at reglerne ikke vil kunne justeres, hvis det senere skønnes nødvendigt, blot den samlede virkning af regeringens forslag ikke forskertses.

Det er klart, at jeg har noteret mig de bemærkninger, som de forskellige ordførere har gjort – og som jeg er enig i – om, at der er en sammenhæng mellem de forskellige former for indgreb i grænsehandelen, og jeg skal ikke her komme ind på de mere statsretlige betragtninger over en ministers kompetence til at implementere EF-direktiver, således som denne kompetence er fastsat i lovgivningen, men det er klart, at hvis der sker ændringer i selve rejsegodsbekendtgørelsen, vil jeg naturligvis orientere skatte- og afgiftsudvalget herom.

[Ministeren for skatter og afgifter]

Det er også rigtigt, som det er sagt, at der i nogen grad er tale om en overlappning, hvad angår rejsegodsbekendtgørelsens regler og afgiftsreglerne. Der er tale om to former for indgreb imod grænsehandelen, som i og for sig angriber problemet fra hver sin side. Der vil således være en række varer, som vil kunne købes til priser såvel over som under beløbsgrænsen, og i praksis vil det ikke være muligt at indrette afgifterne sådan, at vi netop skærer, præcis hvor der er tale om beløbsgrænsen.

Jeg er naturligvis tilfreds med den behandling, lovforslagene har fået i skatte- og afgiftsudvalget, og jeg kan helhjertet udtrykke min glæde over, at vi er kommet frem til et resultat, som der i hvert fald er et stort flertal for.

Lad mig så til sidst – hvad jeg finder meget relevant i denne forbindelse – rette en tak til skatte- og afgiftsudvalget og specielt til dets formand for den energi og den konstruktive måde, man har medvirket på i de sene nattetimer for at få lovforslagene igenem inden påske, hvilket naturligvis er af klar betydning for borgerne. Og jeg vil udvide takken til de embedsmænd i Tolddepartementet, som måske nu kan få lov til at sove en enkelt nat hjemme. Vi skal dog nok finde på noget, så det ikke bliver en vane.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Nu må jeg bede ministeren om ikke at trække større veksler på vor tålmodighed her i Folketinget, end det er allerhøjest nødvendigt for ministeren for at klare begrundelsen for hans egne forslag.

Tre gange spurgte vi i udvalget – fordi vi modtog en række forkerte svar fra ministeriet – om det var korrekt, at der ved denne samlede manøvre kun flyttedes grænsehandel for i alt 50 mill. kr. Så skal ministeren ikke, efter at have svaret tre gange sådan, komme her og sige: nej, der flyttes flere hundrede millioner. Hvis det ikke er rigtigt, må jeg bede om, at vi får en fornyet udvalgsbehandling, for ministeren har gang på gang svaret os, at der flyttes grænsehandel for 50 mill. kr., heraf knap halvdelen alene ved rejsegodsbekendtgørelsen og resten ved ophævelse af afgifter, og det svarer jo også meget godt til, hvad det er, vi taler om her.

Jeg har gjort opmærksom på, at af dansk detailhandels omsætning udgør grænsehandelen under 1 pct., og for radiobranchen ca. 5 pct. Det svarer meget godt til det, ministeren nu siger, men jeg skal da bestemt ikke kunne påstå, at ministeren ikke et andet sted har svaret noget andet, for jeg må sige, at i aftenens løb indløb der adskillige direkte modstridende oplysninger fra ministeriet.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Uden at det behøver at give anledning til den store polemik, vil jeg dog gerne have lov til at berigtige.

Der blev spurgt fra udvalget: hvor stor en del af grænsehandelen flyttes alene ved afgiftsforslagene? Her er svaret: 50 mill. kr.

Så er der spurgt i spørgsmål 13, som er optrykt i bilaget: »Kan ministeren bekræfte, at man kun forventer 25 mill. kr. i yderligere dansk handel, mod at afgiften lempes 275 mill. kr.?« Og det har jeg naturligvis bekræftet.

Der er ikke spurgt om, hvor meget der flyttes af grænsehandel ved bekendtgørelsen, men det er klart, at bekendtgørelsen efter et skøn flytter mellem 100 mill. kr. og 150 mill. kr., idet nogle varer bliver afgiftsfritaget, andre ikke, og af de 50 mill. kr., som isoleret, altså hvis vi kun havde gennemført afgiftsnedsættelsen, ville blive flyttet fra grænsehandelen, vil ca. 25 mill. kr. blive opfanget af selve bekendtgørelsen. Tallene stemmer altså. Der er ingen diskrepans i dem.

(Kort bemærkning).

Thoft (SF):

Nu skal man tilgive skatteministeren, for jeg forstår godt, at efter mange dage med kun lidt søvn kan han ikke holde styr på sine egne svar. Men jeg er fuldstændig enig med hr. Bernhard Baunsgaard. Ministeren har gentagne gange svaret os, at denne operation flytter 50 mill. kr.s handel tilbage til Danmark; deraf stammer de 25 mill. kr. fra afgifterne og de 25 mill. kr. fra rejsegodsbekendtgørelsen. Det er muligt, at ministeren har ret i, at der vil flyttes mere end 25 mill. kr. fra rejsegodsbekendtgørelsen, men ikke desto mindre er det de tal, vi har fået.

Når vi flytter en handel på 25 mill. kr. – det er optrykt i bilaget, så det kan ministeren ikke løbe fra – mod at give slip på 300 mill.

[Thoft]

kr. i afgifter, skal vi være opmærksomme på, at de 25 mill. kr. ikke er afgifter alle sammen. Hr. Bernhard Baunsgaard skønnede, at en tredjedel ville være moms og punktafgifter, og det tror jeg såmænd er et rimelig ædrueligt tal. Så er det altså 8 mill. kr., man vinder mod at slippe 300 mill. kr. Det er nu altså efter SFs opfattelse – også selv om vi indimellem sætter penge i 6. Juli Banken – dårligt købmandskab.

Det sidste, jeg vil sige, er, at jeg vil gerne give udtryk for stor tilfredshed med ministerens løfte om, at Folketingets skatte- og afgiftsudvalg vil blive forhåndsorienteret, hvis ministeren agter at ændre rejsegodsbekendtgørelsen. Det synes jeg var et rart tilsagn, som jeg er sikker på at også udvalget vil sætte pris på.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg håber, at jeg opfattede ministeren rigtigt denne gang, og nu beder jeg ministeren om at opklare det for os, for ellers forlanger jeg udvalgsarbejde! Ministeren sagde, så vidt jeg opfattede ham, at ved afgiftsnedsættelsen flyttedes der yderligere 25 mill. kr. i grænsehandel, og så er det, jeg siger: på de 25 mill. kr. får man en momsindtægt på ca. 8 mill. kr. Det vil sige, at man opgiver et afgiftsprovenu på ca. 300 mill. kr. og får 8 mill. kr. igen. Det er dårligt købmandskab. Ministeren skal lade være med at sige noget andet heroppe og give os indtryk af, at det drejer sig om flere hundrede millioner kroner.

Dohrmann (FP):

Hverken skatteministeren, hr. Bernhard Baunsgaard eller andre kan vurdere, hvor meget ændringen af bekendtgørelsen vil give i provenu, al den stund man ikke ved, hvor længe EF vil tillade, at skatteministeren opretholder den ændring, han nu har gennemført, og derfor er det det rene gæteri.

Hvis EF-Kommissionen er hurtig og i løbet af en halv snes dage svarer, at det er en ulovlig handling, Danmark har begået, så har skatteministeren da kun én ting at gøre, og det er hurtigst muligt at se at få bekendtgørelsen ændret igen. Og det er vel absolut ikke en mulighed, man kan udelukke.

Derudover vil jeg sige, at jeg tror, det er cirka et år siden, at den danske statsminister

sammen med den tyske forbundskansler, Kohl, holdt – under stor ståhej i øvrigt – et træf nede ved grænsen, hvor man lancerede dette E-skilt, som man skulle klistre på bilens forrude eller bagrude, sådan at man nemmere kunne passere grænsen uden at blive kontrolleret alt for meget, vel at mærke, hvis man havde rent mel i posen. Dette møde var vel også et udtryk for, at passage over grænserne inden for EF skulle gøres nemmere, mere gnidningsløst og alt det dér. Det undrer mig i dag, at man deltager i den slags ting, når man så kort tid efter går lige præcis i modsat retning.

Det undrer mig også en del, at skatteministeren nu igen står og siger, at han vil sende et signal til de danske forretningsfolk, som har etableret sig syd for grænsen. Det mærkværdige er, at det egentligt først var, da danskere begyndte at etablere sig syd for grænsen for at få del i omsætningen, at regeringen begyndte at reagere. Dengang det var tyskerne, der løb med hele fortjenesten, var der ingen, der sagde noget. Det var først, da danske forretningsfolk begyndte at ville have del i glæderne.

Men selvfølgelig stemmer vi for de afgiftslempelser, der er foreslået, selv om vi som sagt ikke tror, at de vil medføre ret store ændringer. Det er småting, og det er ikke det, der trækker folk til. Antallet af indkøbsrejse vil fortsat være det samme. Det vil selvfølgelig være lidt færre radioer og lignende, der bliver købt syd for grænsen, men ellers vil det ikke medføre andet end en mindre ændring.

Så vil jeg i øvrigt godt sige til både SF og VS, som her står og giver udtryk for deres store modstand imod internationalt samkvem, at vi kunne da også – og det undrer mig egentlig, at de partier ikke er gået så vidt, at de har foreslået det – sætte pigtråd op omkring hele Danmark; men jeg troede egentlig, at Danmark var indstillet på at være åben over for udlandet; det er da i hvert fald det, der sådan internationalt, i de demokratiske lande i hvert fald, har været tendensen siden afslutningen på anden verdenskrig, og derfor er det, vi her oplever – at Danmark begynder at bure sig inde og bryde løfterne både over for de aftalepartnere, man har, og over for vælgerbefolkningen, som har stemt enten ja eller nej til EF – så kritisabelt, som noget kan være.

[Dohrmann]

Og al den snak med, at afgiftspolitikken og skattepolitikken er et nationalt anliggende! Det lyder jo vældig flot, men må jeg ikke stille bare et enkelt spørgsmål, nemlig: hvorfor har danske ministre faktisk ligget på knæ nede i EF og fået dispensation fra det ene og dispensation fra det andet? Er det bare noget, man har gjort sådan for sjov? Det kan jeg ikke forestille mig, og jeg har i hvert fald den opfattelse, at den nye rejsegodsbekendtgørelse er i strid med alle EF-aftaler. Derfor er det en smule flovt, ikke for regeringen, men for danskerne, at de skal se, at den danske regering bryder de aftaler, den selv har indgået, og de betingelser, vi er gået ind under, dengang vi gik ind i EF.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om forbrugsbegrænsende foranstaltninger. (Ophævelse af afgiften af radiomodtagere, grammofooner og højttalere m.v. samt mindre husholdningsapparater). (Lovforslag nr. L 226).

Ændringsforslag nr. 2, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 3, § 2, således ændret, ændringsforslag nr. 4 og 5, § 3, således ændret, og ændringsforslag nr. 1 angående titlen
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om forskellige forbrugsafgifter. (Ophævelse af afgiften af støvsugere, mikrobløgeovne og videokassetebånd). (Lovforslag nr. L 227).

Ændringsforslag nr. 2, § 1, således ændret, § 2, ændringsforslag nr. 3, § 3, således ændret, og ændringsforslag nr. 1 angående titlen
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Man gik endelig til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om registreringsafgift af motorkøretøjer. (Ændring af varevognsbeskatningen). (Lovforslag nr. L 228).

Ændringsforslag 1-3, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 4 og § 2, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

19) Forespørgel nr. F 28:

Forespørgsel til statsministeren:

»Vil statsministeren oplyse, hvilke konkrete initiativer regeringen agter at tage på uddannelsesområdet, arbejdsmarkedsområdet og på det erhvervspolitiske område for at afhjælpe den høje kvindearbejdsløshed?«

Af Jytte Andersen (S) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 6/3 87. Fremme af forespørgslen vedtaget 12/3 87).